

hvad det er, der gør, at de ikke gør det; hvad det er, der er en selvfølge for os ressourcestærke familiers børn, men ikke for dem. Jeg tror, vi sagtens kan hjælpe de børn, men ved at lave nogle konstruktioner som dem, der foreslås her, er man med til at svigte de børn, marginalisere dem yderligere, løfte pegefingern over for dem og stille dem på sidelinjen, så de på ingen måde bliver en del af samfundet.

Når man ser på de hørings svar, der er afgivet om lovforslaget, er de generelt negative, og mange har meget alvorlige indvendinger mod forslaget: Mange ting er ikke tænkt igennem, hvad gør man f.eks., når den unge ikke vil dukke op i skolen? Skal forældrene bære den unge ind, hvordan hænger det sammen med tvang? Og hvad nu, hvis den unge alligevel ikke vil væge der? Skal man så bede politiet om at holde vagt uden for døren? Det synes jeg vi bliver nødt til at arbejde videre med.

En anden ting er, at man har bedt om en evaluering af forældre pålægget. Rambøll har set på det, og man kan se, at i alt 16 kommuner har anvendt metoden i kun 32 forskellige sager i alt. Man kan også se, at kun i 10 af sagerne er der blevet givet pålæg, for i de andre tilfælde syntes man ikke, det gav mening eller var relevant.

Lad os lige få proportionerne på plads: Det drejer sig om 50.000 børn, som enten selv eller via familien får hjælp og støtte, og kun i 12 sager er børnefamilieydelsen stoppet. Det siger altså noget om, hvor vi er henne, og derfor synes jeg også, man enten skal lave evalueringer, fordi man gerne vil rette op efterfølgende, tage dem til sig og arbejde ud fra dem, eller også skal man lade være med det. Enten skal man indkalde hørings svar, fordi de ting, som enkeltpersoner og private organisationer kommer med, har betydning, eller også skal man lade være med at spørge folk. Vi er lidt til grin, når vi siger: Vi vil gerne høre, hvad socialrådgiverne, socialpædagogerne og alle andre, der arbejder på det sociale område, siger, men alligevel gør vi sgu, hvad der passer os.

I SF er vi imod lovforslaget her.

Kl. 11:39

Formanden:

Jeg tror, der røg et forkert ord med ind. (Özlem Sara Cekic (SF): Ja, undskyld). Men hvis det staves »skulle«, er det i orden med en sådan udtalelse.

Fru Ellen Trane Nørby har bedt om ordet for en kort bemærkning.

Kl. 11:39

Ellen Trane Nørby (V):

Tak. Jeg kan forstå på SF's ordfører, at SF ikke synes, at unge, der begår hærværk mod samfundets fælles værdier, er et problem, eller at det skal have nogen konsekvenser. Jeg kan forstå på SF's ordfører, at SF ikke ønsker at være med til, at unge kan få et pålæg om at gå i fritidsaktiviteter eller et pålæg om at være med til at hjælpe med at beplante de bede, som de har raseret. Jeg kan forstå, at SF's ordførers opfattelse er, at samfundets sætten grænser sådan set er ligeegyldigt.

Det synes jeg er en interessant melding fra SF, for det betyder jo sådan set, at alt det, SF i den senere tid har sagt om, hvad de vil gøre for at sikre samfundet, jo har været det rene vrøvl, når SF ikke ønsker at gå ind konkret og tage de her initiativer. Der er jo ikke særlig meget forebyggelse i det, hvis man ikke også vil være med til at tage nogle konkrete initiativer på det her område. Den værste måde, man kan svigte børn på, er vel netop at være ligeglad med de handlinger, de begår.

Kl. 11:40

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:40

Özlem Sara Cekic (SF):

Jeg er rigtig ked af, hvis de ting, jeg siger, bliver opfattet sådan, som ordføreren fra Venstre giver udtryk for på den anden side af bordet.

Det er et kæmpe problem, når børn render rundt og laver hærværk, det er et kæmpeproblem, når børn gør skade på sig selv eller på andre, og det er også et kæmpe problem, når samfundets værdier ikke bliver respekteret. Der, hvor vi er uenige, er: Skal vi bruge straf, eller skal vi bruge omsorg?

Jeg var ovre at besøge Rådmandsgades Skole, som har mange socialt udsatte børn, og inspektøren sagde, at der også var børn, der lavede hærværk. Så lavede man en frivillig aftale med dem om, at de skulle komme i påsken, og hvis de havde malet den ene væg med graffiti, så skulle de komme ind og male væggen over. Og det gjorde de jo.

Man kan altså sagtens ad frivillighedens vej komme rigtig, rigtig langt. Der er det vi siger, at vi ikke behøver at straffe forældrene. Der er ikke en tradition i Danmark for, at socialt arbejde skal bygge på tvang, og det er det, regeringen er godt og grundigt i gang med fuldstændig at smadre.